

GAZETA TEATRALNA

TEATR
ŻERŃSKI
W KIELCACH

140
lat Teatru
w Kielcach

1*

KIELECKI

MIĘDZYNARODOWY

FESTIWAL TEATRALNY

NR 70

PAŹDZIERNIK 2018

DYREKTOR
MICHAŁ KOTAŃSKI

1st Kielce International
Theatre Festival

PRETEKST DO ROZMOWY

fol. Bartek Warzecha

MARCIN ZAWADA

selekcjoner
1. Kieleckiego
Międzynarodowego
Festiwalu Teatralnego

Na początek wyjaśnienie. Nasz festiwal wystartował w ubiegłym roku jako wersja pilotażowa. Pokazaliśmy pięć spektakli – cztery polskie i jeden węgierski. W tym roku zwiększamy liczbę tytułów i pokazujemy je w bloku tygodniowym.

Głównym tematem 1. Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu będzie młody człowiek wchodzący w dorosłe życie, co rzadko odbywa się „bezkarnie”. Zwłaszcza w obliczu poważnych życiowych wyborów. Wkraczający w zawód aktorzy opolskiego przedstawienia „Český diplom” mierzą się z ustrojem totalitarnym i Czechosłowacją lat 60. przy użyciu tekstów znakomitego obserwatora życia i reportażysty – Mariusza Szczygła. Warszawskie „roz/CZAROWANIE” przywołuje świat dziecięcych marzeń i baśni, konfrontując to z doświadczeniem dorosłości. W węgierskim przedstawieniu „My/Oni” młodzież z rosyjskiej szkoły w Biesłanie jest świadkiem napadu terrorystycznego – jak uczniowie poradzą sobie ze strachem i śmiercią kolegów i koleżanek? Robiąca międzynarodową karierę sztuka „Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku” Doroty Masłowskiej mówi o biedzie i wykluczeniu, jakich doświadczają udający dla rozrywki biedaków Dżina i Parcha. Wygłup wymyka się spod kontroli i przestaje być czczą zabawą. Spektakl hiszpański „Mátria” opowiada o wojnie domowej widzianej oczami matek, które straciły w niej swoje dzieci.

Na koniec spektakl towarzyszący, czyli „Prapremiera dreszczowca” warszawskiego Och-Teatru Krystyny Jandy. To doskonała farsa o tworzeniu przedstawienia teatralnego w wykonaniu amatorów. Grają ich oczywiście zawodowi aktorzy!

Festiwal teatralny zawsze jest wypadkową kilku czynników: terminów, funduszy, tematyki i oczywiście gustu selekcjonerów. Spektakle mogą stać się pretekstem do rozmowy nie tylko o teatrze.

Zapraszamy Państwa do dzielenia się wrażeniami!

MARCIN ZAWADA

Ukończył teatrologię na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Jest zastępcą dyrektora w Teatrze Syrena w Warszawie. W latach 2009–2015 prowadził Międzynarodowy Festiwal Teatralny *Demoludy* w Olsztynie selekcjonując przedstawienia z teatrów byłego Bloku Wschodniego. W sezonie 2011/12 był członkiem komisji artystycznej Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej, a w 2015 roku jurorem w programie Teatr Polska. W 2016 roku był selekcjonerem Festiwalu Kontakt w Toruniu. Od 2013 roku prowadzi z Jackiem Mikołajczykiem autorski program „Ten cały musical” w Programie Drugim Polskiego Radia.

fol. Wojciech Płotowski

ČESKÝ DÍPLOM

Teatr im. Jana Kochanowskiego z Opola

Spektakl inspirowany m.in. reportażami Mariusza Szczygła.

reżyseria i opracowanie muzyczne: Piotr Ratajczak / **reżyseria formy:** Wojciech Brawer / **współpraca dramaturgiczna:** Joanna Kowalska / **dramaturgia ruchu:** Arkadiusz Buszko / **muzyka:** Mateusz Winiśław / **scenografia i kostiumy:** Marianna Lisiecka / **asystent reżysera:** Hubert Waljewski / **obsada:** Wiktoria Czubaszek, Anna Gabrys, Helena Hajkowicz, Agata Jakoniuk, Joanna Kowalska, Monika Stanek, Tomasz Ostach, Tomasz Tywoniuk, Kornel Sadowski, Jędrzej Wielecki

Próba spojrzenia na czechosłowacką historię XX wieku poprzez opowieść o kilku niezwykłych postaciach z jej kultury i polityki. Krótkie historie, ledwie okruszki biografii, pokazują nam czeski świat i jego skomplikowaną historię w różnych, często tragicznych barwach. Owe historie niezwykłych bohaterów – ekscentrycznych artystów, ludzi zmiażdżonych przez system komunistyczny, rewolucjonistów – starają się podważyć stereotyp Czechosłowacji jako sielskiej krainy dobrotliwych ludzi spędzających życie w karczmie, pijących piwo i zagryzających knedlikiem. Przeglądając się czechosłowackiej historii i mentalności, próbując ją zrozumieć, staramy się dostrzec w odbitym zwierciadle naszą kondycję społeczną.

KIEDY? → 15 października

O KTÓREJ? → 18:00

GDZIE? → Duża Scena Teatru im. Stefana Żeromskiego

CZAS TRWANIA → 120 min., bez przerwy

JĘZYK → polski

PRAPREMIERA DRESZCZOWCA

Och-Teatr z Warszawy

tłumaczenie: Elżbieta Woźniak / **reżyseria:** Grzegorz Warchoł / **sce-
nografia i kostiumy:** Maciej Preyer / **światło:** Waldemar Zatorski /
dźwięk: Radosław Grabski / **asystent scenografa i kostiumologa:**
Małgorzata Domańska / **producent wykonawczy i asystent reżyse-
ra:** Jan Malawski / **obsada:** Izabela Dąbrowska, Patrycja Szczepa-
nowska, Tomasz Drabek, Adam Krawczuk, Andrzej Pieczyński, Rafał
Rutkowski, Maciej Wierzbicki oraz Jan Malawski (głos)

Zabawna opowieść o amatorskim teatrze, o tym, że wszystko, co
złe, może zdarzyć się właśnie w dniu premiery... Komedia o aktorach
i ich pracy, o kulisach teatru, o mechanizmach i kłopotach tworze-
nia iluzji. Wykładowcy i studenci pewnej uczelni prowadzą grupę
teatralną i zamierzają wystawić napisaną w latach 20. XX w. sztukę
o tajemniczym morderstwie. Zbliżają się do premiery, ale wszystko
idzie nie tak, jak powinno. Nieszczęśliwe wypadki, które tylko teo-
retycznie mogłyby mieć miejsce, zdarzają się wszystkie, jeden po
drugim. Pech, brak profesjonalizmu, lekkomyślność obsługi i trema
aktorów, doprowadzają do istnego pandemonium, widzowie zaś raz
po raz doprowadzani są do płaczu ze śmiechu...

KIEDY? → 16 października

O KTÓREJ? → 18:00

GDZIE? → Duża Scena Teatru im. Stefana Żeromskiego

CZAS TRWANIA → 75 min., bez przerwy

JĘZYK → polski

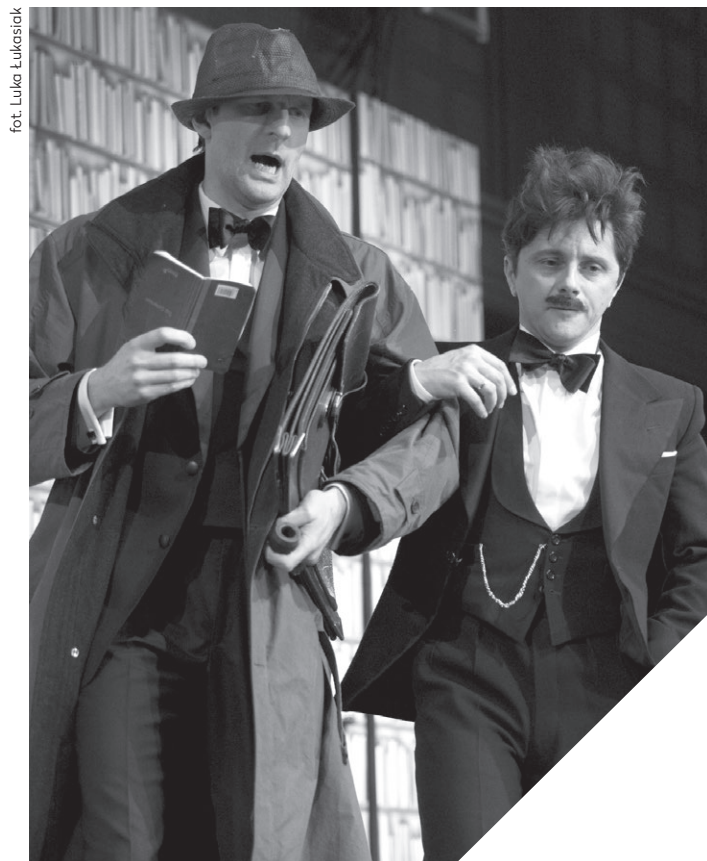

foto. Łukasz Łukasiak

foto. Tobiasz Popuczyński

#[+##@!? (SŁOWO NA G)

Teatr Układ Formalny z Wrocławia

dramaturgia: Magdalena Drab / **reżyseria:** Grzegorz Grecas / **aran-
żacja przestrzeni i kostiumy:** Agnieszka „Alex” Aleksiejczuk, / **dru-
gi scenograf:** Jan Głęb / **muzyka:** Tymoteusz Witczak / **realizacja
nagrań audio:** Krzysztof Grębski / **warsztaty:** Żenia Aleksandrowa,
Monika Wolińska / **kierownik produkcji:** Piotr „Melchior” Torchala /
obsada: Jerzy Górski, Paulina Mikuśkiewicz, Adam Michał Pietrzak,
Malwina Rusów, Maciej Rabski

Słowo na „G” stanie się jednym z aktorów rozgrywającego się na
terenie szkoły spektaklu, gdzie nauczyciele i uczniowie walczą ze
sobą na definicję rzeczowej sytuacji. Za 45 minut, na ostatniej go-
dzinie lekcyjnej odbędzie się konfrontacja dyrekcji, wychowawczyni
i trójki uczniów oskarżonych o g... Choć właściwie to nikt do końca
nie potrafi opowiedzieć o tym, co się wydarzyło. W spektaklu roz-
grywającym się symultanicznie w pustej klasie i pokoju nauczyciel-
skim zegary nieubłaganie tykają. Wśród prawdopodobnych wersji
wydarzeń i możliwych algorytmów postępowania wszystkim powoli
wymyka się „ktoś”. Nieobecna bohaterka, która od dnia „incydentu”
nie wróciła do domu.

KIEDY? → 17 października

O KTÓREJ? → 11:00 i 18:00

GDZIE? → Sale szkolne I LO im. Stefana Żeromskiego

CZAS TRWANIA → 90 min., jedna przerwa

JĘZYK → polski

fot. Tomasz Słupski

CIEMNOŚCI

inspirowane *Jądrzem ciemności*
 Josepha Conrada

Teatr im. Stefana Żeromskiego z Kielc/
 Teatr IMKA z Warszawy

reżyseria: Monika Strzępka / tekst inspirowany „Jądrzem ciemności”
 Josepha Conrada: Paweł Demirski / scenografia, kostiumy:
 Arek Ślesiński / muzyka: Tomasz Sierajewski / ruch sceniczny:
 Jarosław Staniek, Katarzyna Zielonka / światło i projekcje: Jakub
 Lech / asystentka reżyserki: Sara Bustamante-Drozdek / asystenci
 reżyserki: Andrzej Błażewicz (AST), Paweł Sablik (AST) / obsada:
 Magda Grąziowska, Joanna Kasperek, Anna Kłos-Kleszczewska,
 Andrzej Konopka, Jacek Mąka, Tomasz Schimscheiner

Zakusy, by stworzyć imperium totalitarne i wyzyskiwanie słabszych –
 to wciąż rzeczywistość wielu regionów świata. – Systemy polityczne,
 zanim zabuksują się na śmierć, potrafią wspaniale negocjować swoją
 agonię. Czy nam się to podoba, czy nie, jałowość systemu mogą
 ujawnić działania przeciwko jego głównym wartościom. Żeby to się
 stało, trzeba przestać kolonizować rzeczywistość i zobaczyć, jaką
 naprawdę jest – mówią o spektaklu jego twórcy, Monika Strzępka
 i Paweł Demirski rysując obraz współczesnego świata zaludnionego
 przez Kurtzów, Marlowów i Tych Obcych. Co dnia dokonują oni
 wyborów determinujących życie ich i innych. Dokąd zmierzają, skoro
 ich bronią jest agresja i wyzysk?

roz/CZAROWANIE

Teatr Ochoty z Warszawy

reżyseria: Anna Wieczur-Bluszcz / tekst: Grzegorz Staszak / sceno-
 grafia i kostiumy: Ewa Gdowiak / asystentka reżyserki: Diana Za-
 mojska / muzyka na żywo: Joanna Kamińska, Paulina Żurawik /
 konsultacje choreograficzne: Kamil Wawrzuta / realizacja sceno-
 grafii: Leszek Piątkowski, Wiktor Korzeniewski / charakteryzacja:
 Beata Rótkowska, Kasia Wilk, Agata Król, Olga Lolka Dackiewicz, Ali
 Kosoian-Koźbielska / wykonanie graficzne tatuażu: Agnieszka Do
 Van / produkcja charakteryzatorska: Alicja Przybysz / wykonanie
 i czesanie peruk: Beata Mrozek, Joanna Wasilewska / konsultacje
 perukarskie: Jaga Hupało / obsada: Karolina Bacia, Łukasz Borkow-
 ski, Jakub Hojda, Małgorzata Kowalska, Diana Zamojska

„Dawno, dawno temu” oraz „żyli długo i szczęśliwie” to zdania zapi-
 sane w pamięci każdego z nas. Baśnie uczyły w dzieciństwie o sile
 miłości, przyjaźni i odwagi. Nawet te przepełnione okrucieństwem
 podpowiadały, że cierpieć będą tylko ci, którzy zgrzeszyli. Te zwień-
 czone śmiercią bohatera zostawiały nadzieję, że gdzieś po drugiej
 stronie czeka go piękna nagroda. „roz/CZAROWANIE” zadaje pyta-
 nia o sens świata baśni. Świata, w którym każda dziewczynka musi
 czekać na pocałunek obcego mężczyzny, aby stać się „prawdziwą”
 kobietą, a każdy chłopiec musi przemierzyć las i położyć mieczem
 nieprzyjaciół, aby stać się „prawdziwym” mężczyzną. Świata, w któ-
 rym nie możemy być takimi, jakimi byśmy w głębi serca pragnęli.
 Czy w takim świecie „szczęśliwe zakończenie” jest w ogóle możliwe?

KIEDY? → 18 października

O KTÓREJ? → 18:00

GDZIE? → Duża Scena Teatru im. Stefana Żeromskiego

CZAS TRWANIA → 85 min., bez przerwy

JĘZYK → polski

fot. Bartek Sadowski

DWOJE BIEDNYCH RUMUNÓW MÓWIĄCYCH PO POLSKU

**Nowy Teatr im. Witkacego
ze Słupska**

autor: Dorota Masłowska / **reżyseria:** Paweł Świątek / **scenografia**
i kostiumy: Marcin Chlanda / **obsada:** Igor Chmielnik, Monika Janik,
Krzysztof Kluzik, Wojciech Marcinkowski, Marta Turkowska

Tragikomiczny dramat Doroty Masłowskiej opowiada o współczesnej Polsce widzianej oczyma dwójki tytułowych bohaterów. Parcha i Dżina poznają się na imprezie tematycznej zorganizowanej pod hasłem „bieda”, w czasie której zaczynają udawać imigrantów. Otrzeźwienie przychodzi, kiedy pozbawieni dokumentów, telefonu i pieniędzy znajdują się w środku nocy w lesie, z którego nie mają jak się wydostać. Lekkomysłny żart staje się początkiem pełnej przygód i przedziwnych spotkań podróży powrotnej do Warszawy, której finału nikt nie jest w stanie przewidzieć.

KIEDY? → 20 października

O KTÓREJ? → 18:00

GDZIE? → Duża Scena Teatru im. Stefana Żeromskiego

CZAS TRWANIA → 100 min., bez przerwy

JĘZYK → polski

fol. Artia Tokács

MY/ONI

**Szentendrei Teátrum, FÜGE,
Orlai Productions z Węgier**

dramaturgia: Bence BÍRÓ / **reżyseria:** Balázs Benő FEHÉR / **asystent:**
Hajni TÓTH / **asystent reżysera:** Zsuzsi SZAKÁCS / **produkcja:** Ti-
bor ORLAI / **obsada:** Lili László, Benett Vilmányi

Chłopak i dziewczyna. Pierwszy dzień szkoły. 35 terrorystów. Obłężenie szkoły w Biesłanie w 2004 roku trwało trzy dni i polegało na wzięciu tysiąca stu zakładników – w tym 777 dzieci. Kryzys rozpoczął się kiedy grupa uzbrojonych islamskich terrorystów, głównie Inguszków i Czeczenów, zajęła szkołę nr 1 w Biesłanie. Terrorysty kierowani byli przez czeczeńskiego dowódcę Szamila Basajewa, który zażądał uznania niepodległości Czeczenii i wycofania z niej rosyjskich wojsk. Trzeciego dnia oblężenia rosyjskie siły bezpieczeństwa sforsowały budynek przy użyciu czołgów, pocisków rakietowych i broni ciężkiej. Zabito 334 osoby, w tym 186 dzieci.

KIEDY? → 21 października

O KTÓREJ? → 17:00 i 19:30

GDZIE? → Sala gimnastyczna
Wojewódzkiego Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 60 min., bez przerwy

JĘZYK → węgierski,
polskie tłumaczenie symultaniczne

fol. Piotr Stepien

WSPÓŁCZESNE OPOWIEŚCI O TOŻSAMOŚCI MŁODZIEŻY, CZYLI KILKA SŁÓW O HOMO EXPLORENS

Adolescencja to czas zadawania sobie pytań. O to, kim jestem, kim chcę być, a kim na pewno nie chcę zostać.

Tego rodzaju pytania aktywizują wiedzę historyczną oraz kontekst społeczny i kulturowy naszego życia – aby określić cel i sens swojego bycia w świecie, musimy bowiem rozróżniać kategorie dobra i zła, prawdy czy kłamstwa i być zdolnym do refleksji na temat świata. Hamletowska refleksja „to be or not to be” stanowi de facto kontynuację odpowiedzi na pytanie „Kim jestem?”. Pytanie „Być albo nie być” zawiera w sobie nie tylko opis, ale i ocenę bytu – świata, który na nas oddziałuje. Pytanie „Być lub nie być” kieruje nas do podmiotu – tego, Kto pyta, Kto ten świat postrzega i Kto chce ten świat zostawić takim, jaki jest lub zmienić.

Kto pyta, czyli po co nam tożsamość?

Ukształtowanie tożsamości to rozwojowa potrzeba stworzenia swojej autobiografii, narracji o swoim życiu dziejącym się w konkretnej społeczno-kulturowej rzeczywistości. To opowieść o tym, w czym jestem wyjątkowy – odmienny, unikatowy – a co mam podobnego, wspólnego z innymi. Opowieść ta ma dwie warstwy. Pierwszą o tym, co jest realne. Drugą – o aspiracjach, dążeniach, wartościach, czyli o tym, kim chciałbym być. Widzę i oceniam to, czym i kim jestem (ja realne), ale i odczuwam swoje ja jako nie dość dobre, doskonałe, idealne. Emocje frustracji, irytacji popychają ku wzrostowi – aby ich uniknąć, dążę do swojego idealnego ja. Gdy zaś to, co robię, zaprzecza moim wewnętrznym standardom (ja powinnościowe), odczuwam lęk i niepewność. Unikam tych zachowań. To swoista autoregulacja (Higgins) – forma motywacji sprzyjająca bardziej lub mniej rozwojowi jednostki.

Pierwszą fazą budowania tożsamości w etapie dorastania (adolescencji) jest faza dostrzegania, a następnie przeanalizowania zależności i powiązań tak, aby po operacji wartościowania, można było utworzyć uwewnętrzniony świat wartości sensów i wzorów – swoją tożsamość. Wymagania okresu adolescencji w swojej dynamice

MÁTRIA

Carla Rovira z Hiszpanii

reżyseria i dramaturgia: Carla Rovira / **asystent reżysera:** Ramon Bonvehí Rosich / **produkcja:** Laura Blanch Bigas / **produkcja audio-wizualna:** Erol Ileri Llordella / **scenografia i kostiumy:** Mariona Signes / **reżyseria światła:** Roger Arjona Loscos / **obsada:** Marc Naya Diaz, Angela Pitarch Isart, Carla Rovira Pitarch

„Mátria” przybiera postać ojczyzny i stawia pytania o to, jak mierzyć się ze sprawami rodzinnymi, w które wpisuje się hiszpańska wojna domowa. Co należy pamiętać, o czym zapomnieć, co wybaczyć? Jaka jest rola matek, których synowie ponieśli śmierć, sprzeciwiając się totalitaryzmowi?

KIEDY? → 27 października

O KTÓREJ? → 17:00 i 20:00

GDZIE? → Mała Scena Teatru im. Stefana Żeromskiego

CZAS TRWANIA → 75 min., bez przerwy

JĘZYK → hiszpański, polskie napisy

intensywnego etapu dookreślania siebie, poszukiwania różnic i podobieństw w obecnym czasie, w naszym XXI wieku, niestety silnie łączą się z chwienością tych czasów, zalewem niczym niefiltrowanych treści, eskalacją agresji i brakiem dialogu społeczno-kulturowego. Współcześni młodzi wyodrębniają się (budują swoją tożsamość) w świecie, w którym narasta trudność wskazania precyzyjnej granicy między dobrem a złem. Zadanie utworzenia narracji swojego życia w świecie Instagramu i opiniujących wszystko „lajków” czy hejtu, wydaje się być zadaniem tak samo trudnym, jak przeprowadzenie partnerskiej rozmowy w podzielonym politycznie świecie.

Młody człowiek, który urodził się na początku tego wieku, jest niemal niezdolny do stworzenia mapy społecznych zależności i sieci sensów – tak szybko zmieniającego się świata nie da się zebrać w spójną semantyczną sieć. To praca Syzyfa. Wszystko jest względne, słabo poddające się logicznej ocenie (prawda/fałsz) czy wartościowaniu (przyjemne/przykre; bezpieczne/niebezpieczne). Brakuje pojęć, za pomocą których młody człowiek mógłby wyjaśnić sobie świat zdarzeń i faktów. Kategorie oceny oparte o emocje są zbyt proste i nie zwalniają z nadmiaru przeżyć – pozostaje stres, niepokój, poczucie dezintegracji i niedopasowania. Te uczucia nie sprzyjają adaptacji – one zaburzają proces autoregulacji i czynią młodych podatnymi na dolegliwości psychiczne. Wskaźnik samobójstw w grupie młodych (do 18. roku życia) od kilku lat rośnie, a w grupie młodych dorosłych (do 24. roku) jest już czterokrotnie wyższy niż wśród młodzieży; średnio na miesiąc próbę samobójczą ma 40 osób (7 – 18 r.ż.), na depresję i zaburzenia nastroju cierpi coraz więcej młodych ludzi, są też o wiele bardziej podatni na uzależnienia. Podając statystyki (z roku na rok coraz bardziej zatrważające), WHO zaznacza, że liczby nie oddają ilości prób samobójczych czy objawów depresji bądź autodestrukcji, bo wiele jest nieudokumentowanych zdarzeń, więc fakty należałoby mnożyć razy 100! Ten rodzaj reakcji związanych z hamletowskim „być albo nie być” jest zwykle widoczny i łatwy do zaobserwowania – np. 80% osób, które podejmują próbę samobójczą, wcześniej informuje

Ukształtowanie tożsamości to rozwojowa potrzeba stworzenia swojej autobiografii, narracji o swoim życiu dziejącym się w konkretnej społeczno-kulturowej rzeczywistości.

o tym zamiarze najbliższych, ale nikt nie reaguje. Ani nauczyciel, ani rodzic, ani rówieśnik.

Pchany mechanizmami motywacyjnymi i rozwojową potrzebą stworzenia własnej narracji (tożsamości) młody człowiek – zamiast się dzisiaj wyodrębniać i konstruować swój obraz siebie, aby stawać się Osobą – czuje, że znika i rozmywa się, więc szybko zaznacza swoją obecność w świecie/sieci, postując, hashtagując i robiąc selfie. Wtedy nie znika. Dopóki jest reakcja! Szuka siebie, włączając się w pasmo informacji o innych, (dis)lajkując dowody istnienia innych. Wszelkie dostępne, bo otwarte 24h, witryny z informacjami wypływają z siebie fakty, zdarzenia i zachowania – często bez komentarza albo tylko z oceną. To sprzyja dezintegracji. Nie wiem, kim jestem. Trudności ze stworzeniem adekwatnej definicji sensu własnego życia oraz wątpliwości co do poczucia swojej indywidualności, wyjątkowości, niepowtarzalności, kwestionowanie samej wartości życia i wartości siebie, a także hamletowskie dylematy związane z gotowością do ponoszenia odpowiedzialności za własne wybory, są dowodami na psychiczny problem z adekwatną i realną definicją własnego ja. Brak

My/Oni
Szentendrei
Teátrum,
FÜGE, Orlai
Productions
z Węgier

fol. Attila Tokacs

#[+#@!?
(słowo na G)
Teatr Układ
Formalny
z Wrocławia

wsparcia emocjonalnego, słabe źródła motywacyjne, niski poziom więzi pokoleniowych w rodzinie (często patchorkowych) i samych więzi rówieśniczych dodatkowo wzmacniają poczucie izolacji, osamotnienia i zniechęcenia, aby w ostateczności utrudnić młodzieży przywiązanie do wybranych i uznanych za „własne” wartości, norm, celów. Bo młodzież, która cieszy się pozytywnym wsparciem społecznym (rówieśnicy, rodzina, bliscy), przejawia większy optymizm życiowy i jest zadowolona z przebiegu własnego życia. Więzy bowiem mają silny czynnik chroniący i stabilizujący w tym okresie życia. Obecne relacje rodzinne i społeczne są jednak wynikiem poprzednich zdarzeń i etapów rozwojowych, a rodzice dzisiejszych młodych swoje lata wczesnego rodzicielstwa poświęcali na kariery lub budowanie własnej pozycji, wycofując naturalną uważność ze swoich relacji z rodziną.

Quo vadis?

Młody człowiek jest zakotwiczony globalnie, nie lokalnie jak poprzednie pokolenia. To pokolenie nomadów, bez zakorzenienia w historii. Świat przez nich doświadczany nie ma granic, operują w komunikacji obrazem czytelnym dla wszystkich. Nie ma granic państw, bo łatwo jest można przekroczyć czy to online, czy terytorialnie; zresztą w każdym z miejsc czujesz się tak samo: zamówisz Ubera, skorzystasz z aplikacji lokalizującej czy tworzącej przyjaciół, dostaniesz ulubione jedzenie czy narkotyki. Każdy z newsów, jeden po drugim, kwestionują pytanie o wartość życia, cel działania czy istnienie prawdy. Co gorsza, film czy spektakl opowiada tę samą historię – raz z perspektywy ofiary, raz agresora – a Ty w każdej z wersji odczuwasz podobieństwo siebie do postaci na scenie czy ekranie. To gdzie jest dobro, a gdzie zło? Terrorysta nie jest obiektywnie zły, gwałcień wyraża niezgodę na ustrój albo odtwarza gwałt wcześniej mu zadany. Nie sposób tego opisać, bo nie sposób tego ocenić. Zło przestaje być złem, a dobro dobrem. Obojętność innych mylona jest z akceptacją, a sympatia (like

Młody człowiek jest zakotwiczony globalnie, nie lokalnie jak poprzednie pokolenia. To pokolenie nomadów, bez zakorzenienia w historii.

it!) z empatią. Wielozadaniowość i multiaktywność, która jest mocną stroną pokolenia, zaczyna pokolenie to ograniczać. Zaleta szerokiego spojrzenia, która staje się ograniczeniem. Umykają szczegóły, emocje, wartości pojedynczego życia i spojrzenia.

Pokolenie C (nazwane tak od kilku określeń zaczynających się C, opisujących jego charakterystykę: Communicate, Change, Connected, Communicating content-centric, Community oriented, always Clicking i stands for Connect) najczęściej żyje online, nie tyle w świecie, ile w sieci. Jest wyposażone w niezwykle sprawnie działający system wielowątkowego przetwarzania informacji, posiada narzędzia do symultanicznego korzystania z wielu źródeł faktów, jednakże jest prawie niezdolne do ich emocjonalnej, moralnej i semantycznej całościowej oceny. Staje więc przed pytaniem: Kim jesteś? Odarty z czynników chroniących proces tworzenia własnych narracji. Brakuje bohaterów i wiedzy przekazywanej przez autorytety, nasz młody homo explorans wątpi w istnienie świata wartości, które są uniwersalne, czy stojących ponad wszystkimi różnicami i dylematami podobieństw, które łączą. Nie ma relacji z innymi pokoleniami, autorytetem jest ten, który jest

**Pytaj więc młody człowieku o to,
jak żyć i kim jesteś. O tym bowiem,
o czym nie można milczeć,
należy mówić. Szukaj swoich słów.
Słowa pozwalają nazwać
rzeczywistość i zmienić.**

ceniony, bo zauważany. Może nim stać się świecący blaskiem celebryta niemający nic do przekazania oprócz swojej nieskromnej osoby. Jest jednak wielki, bo nie zniknął, nie rozmył się – jest rozpoznawalny. Nasi młodzi doznali przerwania transmisji wiedzy międzypokoleniowej, historyczna przeszłość nie ma znaczenia, negatywny stosunek wcześniejszego pokolenia do władzy i jej poczynąń spowodował dewaluację wzorów i wartości narodowych. Ten specyficzny proces socjalizacji zaowocował identyfikowaniem się młodych z Europą, światem, a nie z lokalnymi narodowymi wartościami.

Dodatkowo nastąpiła specyficzna izolacja oraz zerwanie relacji społecznych i kulturowych. Najmłodsze pokolenie (urodzone na przełomie wieków i w pierwszych latach XXI w.) jako jedyne ufa raczej sobie i podobnym sobie, niezwykle niechętnie przejmując wzorce nie tylko od innych pokoleń, ale nawet od nieznacznie starszych rówieśników. Właściwie tylko w obszarze planowania kariery i sposobów zarabiania pieniędzy młodzi czerpią z doświadczeń pokoleń wcześniejszych. Można by powiedzieć, że pokolenie C, choć bardzo sprawnie radzi sobie z oddziaływaniem na rzeczywistość i porusza się w niej doskonale, nie wie, dokąd zmierza i nie wie, za kim podążać, a gdy pyta o to siebie, odzywiają się w nim głosy niepokoju i odrzucenia oraz lęk przed unicestwieniem. Głucho wszędzie, ciemno wszędzie, co to będzie, co to będzie...

Dwoje na huśtawce

Z powodu niezdolności młodego człowieka do świadomej, refleksyjnej interpretacji własnej egzystencji oraz dość paraliżującego braku poczucia przynależności i wsparcia, przeżywa on dylematy tożsamościowe. Żyjąc lokalnie, doświadcza świata wokół w sposób globalny. Nigdzie nie jest u siebie. Nic nie jest pewne. Pytanie: kim jestem? w dobie ponowoczesności wrzuca nas na huśtawkę bycia ambiwalentnego, to pytanie z dwóch różnych światów wewnętrznych – z jednej strony silne dążenie do unifikacji, odkrycia uniwersaliów, czyli dążenie do całościowego widzenia siebie i świata a'la Instastory czy transmisja na żywo, a z drugiej strony silna fragmentaryzacja, totalne pokawałkowanie rzeczywistości a'la „Tu jestem” z „użytkownikiem X”. To huśtawka między poczuciem osamotnienia, bezsilności a możliwością sprawowania kontroli głoszoną przez poprzednie pokolenia i poradniki pt. „Możesz wszystko”. To próba wpisania siebie w swoje własne doświadczenie osobiste, które jest autentyczne, pełne i odradzające a tzw. doświadczenie urynkowane, opisane prawami konsumpcji. To pytanie o bycie nie tyle Sobą, ile Osobą. Bycie sobą przychodzi lekko, niemal automatycznie – jestem sobą, korzystając z narzędzi ekspresji siebie. Bycie Osobą jest procesem dokonywania wyborów i ponoszenia odpowiedzialności za ich konsekwencje.

roz/CZAROWANIE
Teatr Ochoty
z Warszawy

foto: Tomasz Słupski

Młode pokolenie staje przed zadaniem nie tylko odpowiedzi na pytanie o to, kim jestem, ale i konieczności pomyślenia za nas – tych, którzy kiedyś działali. Dzisiejsze problemy są bowiem konsekwencją wcześniej zastosowanych rozwiązań. Być może niechęć młodych do dialogu i wzięcia odpowiedzialności za dzisiaj społecznie ważne sprawy jest efektem wcześniejszego zerwania więzi – tych najgłębszych? Heidegger spostrzegł tę cyrkularną zależność pisząc: „Od wielu stuleci człowiek zbyt wiele działał, a zbyt mało myślał. W świecie współczesnym, który coraz więcej daje do myślenia, myśli wciąż nie ma.”

Pytaj więc młody człowieku o to, jak żyć i kim jesteś. O tym bowiem, o czym nie można milczeć, należy mówić. Szukaj swoich słów. Słowa pozwalają nazwać rzeczywistość i zmienić. Pytanie, jaką w tym rolę mamy mieć my – widzowie tego hamletowskiego „to be or not to be”. To pytanie i nas zmusza do odpowiedzi.

O czym my sami milczymy?

Izabela Barton-Smoczyńska
psycholog, wykładowca Uniwersytetu SWPS w Warszawie

Bibliografia:

- Cybał-Michalska, A. (2016) *Społeczno-kulturowe uwarunkowania rozwoju tożsamości młodzieży*, Kuratorium Oświaty Poznań (materiały pokonferencyjne)
- Jawłowska, A. (2001) *Wokół problemów tożsamości* Wydawnictwo LTW
- Warwas, I. Rogozińska-Pawełczyk, A. (2016) *Zarządzanie zasobami ludzkimi w nowoczesnej organizacji*. Wydawnictwo UŁ
- Wrzesień, W. (2016) *Pokoleniowość współczesnej polskiej młodzieży*, UAM
- WHO raport

INFORMACJE PRAKTYCZNE / INFO

BILETY / TICKETS

Na spektakle prezentowane w Teatrze im. Stefana Żeromskiego / Spectacles in the Żeromski Theatre

Duża scena / Main stage

Bilet normalny I miejsca/II miejsca / Regular I/II 50/30 PLN

Bilet ulgowy I miejsca/II miejsca / Reduced I/II 25/20 PLN

Wejściówka / Standing ticket 15 PLN

Mała scena / Small stage

Bilet normalny / Regular 50 PLN

Bilet ulgowy / Reduced 30 PLN

Na spektakle prezentowane poza Teatrem im. Stefana Żeromskiego / Spectacles outside the Żeromski Theatre

Bilet normalny / Regular 50 PLN

Bilet ulgowy / Reduced 25 PLN

BONUSY CENOWE / DISCOUNTS

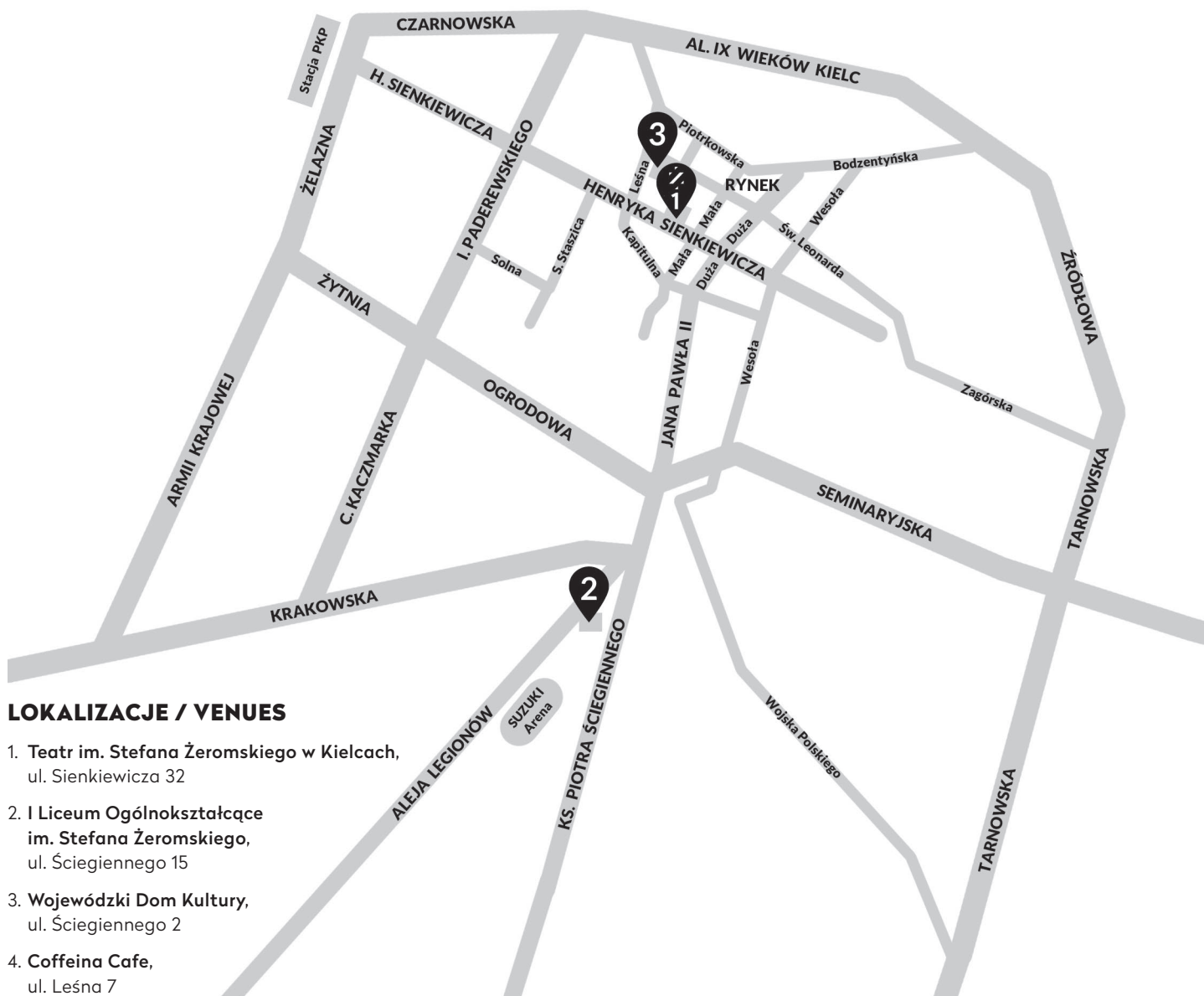
- przy zakupie biletów na 6–8 spektakli – bilet tańszy o 60% / 60% discount for buying tickets for 6–8 spectacles
- przy zakupie biletów na 4–5 spektakli – bilet tańszy o 50% / 50% discount for buying tickets for 4–5 spectacles
- przy zakupie biletów na 2–3 spektakle – bilet tańszy o 30% / 30% discount for buying tickets for 2–3 spectacles

Bilety na wszystkie spektakle dostępne są wyłącznie w kasie teatru oraz online. / Tickets available in the theatre ticket office and online.

REZERWACJE / RESERVATION

+48 41 344 75 00

kasa@teatrzeromskiego.pl

LOKALIZACJE / VENUES

1. Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach,
ul. Sienkiewicza 32
2. I Liceum Ogólnokształcące
im. Stefana Żeromskiego,
ul. Ściegiennego 15
3. Wojewódzki Dom Kultury,
ul. Ściegiennego 2
4. Coffeina Cafe,
ul. Leśna 7

KLUB FESTIWALOWY / FESTIVAL CLUB

Coffeina Cafe

ul. Leśna 7 / 7 Lesna Street

czynny / open: 10.00 AM – 2.00 AM

Na widzów i gości festiwalowych czekają zniżki /
Discounts for festival viewers and guests

* po okazaniu biletu teatralnego – lampka wina za 1 zł lub rabat na menu specjalne / show your festival ticket – glass of wine 1 PLN or discount for special menu

* za każde wydane przy barze 10 zł klient otrzyma jedną pieczętkę; 5 pieczątek – to zniżka 50% na bilet na spektakl prezentowany w ramach festiwalu / each 10 PLN spend on the bar – one stamp; five stamps – 50% discount for festival ticket

Promocja obowiązuje od 1 października do 27 października 2018. / Discounts up to 27th November.

WIĘCEJ INFORMACJI / MORE INFORMATION

www.teatrzeromskiego.pl/festiwal

Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku

Nowy Teatr
im. Witkacego
ze Słupska

fol. Piotr Stepień

SEZON 2018/2019

w Teatrze im. Stefana Żeromskiego w Kielcach

BEM!

POWRÓT CZŁOWIEKA-ARMATY

Macieja Łubieńskiego w reż. Michała Walczaka

PREMIERA wrzesień 2018

SZALONE NOŻYCKI

Paula Pörtnera w reż. Jerzego Bończaka

PREMIERA październik 2018

WIDNOKRĄG

Wiesława Myśliwskiego w reż. Michała Kotańskiego

PREMIERA styczeń 2019

z okazji obchodów 140-lecia istnienia Teatru

≈ [prawie równo]

Jonasa Hassena Khemiriego w reż. Uny Thorleifsdottir

PREMIERA marzec 2019

PSYCHOZA

na podstawie filmu Alfreda Hitchcocka

w reż. Tomasza Węgorzewskiego

PREMIERA kwiecień 2019

DZIKA KACZKA

Henrika Ibsena w reż. Franciszka Szumińskiego

PREMIERA maj 2019

Partnerzy festiwalu

Patroni medialni

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

WOJEWÓDZTWO ŚWIĘTOKRZYSKIE

Dofinansowano ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego

Klub festiwalowy

Sponsorzy teatru

Partnerzy teatru

Selekcja spektakli: Marcin Zawada
Redaktor odpowiedzialny: Luiza Buras-Sokół
Współpraca: Aleksandra Boruch,
Paulina Drozdowska

Opracowanie graficzne: Karolina Urbańska
Druk: O.P. APLA

Teatr im. Stefana Żeromskiego
25-507 Kielce, ul. Sienkiewicza 32
centrala tel. 41 344 60 48,
kasa i Impresariat 41 344 75 00
www.teatrzeromskiego.pl